

Horn „Harcos” Gyula „pufajkás volt… vágott, l?tt, mint a bolond”

2018 január 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Pufajkás volt, ott volt egy megtorló sort?znél, de több irat hiányzik.

Ügynök volt, a kémelhárításnak dolgozott “Harcos” fed?néven, de err?l is hiányoznak fontos dokumentumok. Volt kommunista elvtársa kegyetlennek tartotta, aki “l?tt, vágott, mint a bolond”. Most számos vezet? portálon olyan cikkekben említik, ahol – kommentár nélkül – erkölcsileg kikezdhetetlennek nevezik. Egy igazi h?s – Horn “Harcos” Gyula.

Vannak egészen vérlázító dolgok. Ilyen az, amikor a pufajkás, volt hálózati ember, ízig-vérig kommunista Horn Gyula szobrot és termet kap az Európai Parlamentben. És ilyen az is, amikor fia egy politikai visszatámadásban *„erkölcsileg kikezdhetetlennek”* nevezi, és ezt szinte az összes kormányellenes portál mindenféle kommentár nélkül lehozza. Talán nem árt tisztába tenni, ki is volt a néhai miniszterelnök. Még akkor is, ha sajnálatosan kevés irat maradt fenn, kevés dokumentum kutatható tevékenységével kapcsolatban.

„Hogy lehet például egy Horn Gyula most jobboldali? ?, aki pufajkás volt – nagyon kegyetlen pufajkás, hisz a pici emberek általában kegyetlenek, hisz megalázottak, és emiatt sok olyan jött ki bel?lük, amire nincs más magyarázat –, szóval karhatalmista volt és mivel a bátyját nagyon kegyetlenül gyilkolták meg az ellenforradalmárok,

> *a Gyula nagyon kemény volt. ? vágott, l?tt, mint a bolond.”*

– fakadt ki Pünkösti Árpád könyve szerint Ribánszki Róbert, Kádár János egykori személyi titkára akkor, amikor 1989-ben látta az átrendez?dést. Egy széls?balos káder berzenkedése ez, aki végignézte, hogy a Szovjetunióban tanult moszkovitából, a kádári ranglétrát végigjáró Hornból „reformkommunista lett”. Azért a szolidaritás megmaradt: *„Ám ez a kegyetlen fickó vele szemben elnéz? volt* – folytatja Horn Ribánszkival szembeni reakciójával Pünkösti. – *Nem tért ki vádjai el?l sem: tényleg vér tapad-e a kezéhez? >Nincs rejtegetnivalóm. […] <”*.

Valóban nincs, Horn maga, amikor pufajkás múltjáról kérdezték, azzal vágott vissza, hogy *„Na és?”* Ezzel nagyjából mindent elárult jellemér?l. Horn a többi pufajkással együtt mindig arról írt, beszélt, hogy semmi különöset nem tett, semmiféle kegyetlenségben nem vett részt.

Ezen a narratíván sokat nem kellett gondolkodni, így született annyi kisnyilas és kispufajkás Magyarországon.

Horn kényelmes szerepben volt, tökéletesen tudta, hogy nincsenek (vagy el vannak zárva az) igazán kényes dokumentumok, ahogyan hálózati múltjára is csak most, 2017-ben derült fény, mivel az egyik dossziában véletlenül szerepelt egy Hornra nézve kellemetlen feljegyzés. Azt talán ártalmatlannak tartották, nem maradt rá id?, így nem tüntették el. Err?l a bizonyíthatatlan b?nr?l egy meg nem nevezett barátja azt mondta Pünköstinek: *„Annak idején Gyula társaival együtt követhetett el olyan dolgokat, amelyek nem tartoznak a történelem fényes lapjaira, de eltitkolhatták ?ket, mivel elérhet? dokumentumok nincsenek róla”.*

Miel?tt valaki Horn-ellenes elfogultsággal vádolná Pünköstit, elárulom, hogy a szerz?t k?keményen támadták jobbról, mert szerintük kimosdatta “f?h?sét”. Ett?l függetlenül persze Ribánszki szavai nem bizonyítékok semmire, legfeljebb elgondolkodhatunk rajta. Legalább mi, ha már Nyugaton csak legyintettek az egészre.
Horn és a husángos, gonosz ellenforradalmárok

Mit tudunk? Azt, hogy a Szovjetunióban végzett Horn 1956 decemberében (vagy novemberben) bevonult pufajkásnak, így a kádári megtorlás részese volt.

Teljesen mindegy, hogy mit mesélt, mit nem mesélt el. A magyar történelem egyik legszomorúbb id?szakában a terror oldalán állt. Az, hogy kés?bb demokratikusan megválasztott miniszterelnök lett bel?le, mindent elárul Magyarország – akkori? – mentális állapotáról.

Hornt sajnálatosan kés?n, már jóval a rendszerváltás után hallgatták meg legalább tanúként az 1956. december 6-i Nyugati téri sort?z perén a F?városi Bíróságon. A perr?l a Pesti Srácok ügyvezet?je, Szenvedi Zoltán tudósította a Magyar Nemzetet. Azért is idézem a cikket, mert Horn tanúvallomása nagyon sokat elárul arról, hogyan lehet a történelmet megmásítani, és arról is, milyen jellem volt.

„[…] Horn a többi tanúval ellentétben nem kívánt vallomást tenni a bíróság el?tt, így a tanácselnök olvasta fel az 1999 márciusában az ORFK B?nügyi F?igazgatóságán tett tanúvallomását. […] nyomozati vallomásában – tagadta, hogy a kérdéses id?pontban a karhatalom tagjaként vett volna részt az eseményekben.

> *Elmondása szerint pénzügyminisztériumi alkalmazottként az akkori Kádár-kormány központilag irányított*

> *>vörös zászlós< tüntetésén vett részt, ahol emlékezete szerint nem történt semmiféle atrocitás a részükr?l. Az exkormányf? a >jobboldali tüntet?k< fel?l érkez?, husángokkal felfegyverzett vasutasokra emlékszik, akik >mocskos kommunisták< felkiáltással a >békés< kormánypártiakra támadtak. Horn arra sem emlékezett – ami egyébként a meghallgatott egykori karhatalmisták mindegyikének rémlett –, hogy harckocsival és golyószórókkal felfegyverkezett karhatalmisták vagy a megszálló szovjet csapatok biztosítása mellett folyt a >vörös zászlós<, Kádár János kormányával szimpatizáló tüntetés.*

Horn Gyula elmondása szerint nem volt nála fegyver, de egyenruhában sem volt; kormányzati alkalmazotthoz ill? öltönyben jelent meg a vörös tüntetésen.”

Íme az ember, aki ott se volt: *„A sok száz túlél? emlékezete és a fennmaradt dokumentumok szerint öt embert kivégeztek a Nyugati téren. Ez Horn Gyula szerint elképzelhetetlen, hiszen nem lehetett volna eltitkolni, mert a* ***sajtó úgyis megírta volna****.* [Tehát a sajtó megírta volna 1956 decemberében.] *Ügyészi kérdésre a képvisel? elmondta: december 15-én lépett be a karhatalmistákhoz, mivel behívták, hogy segítsen a >rendszert konszolidálni és a rendet fenntartani<. Szerepér?l annyit mondott, hogy egyszer? közkatonaként szolgált.* […]”.

Akinek er?s a gyomra, újból elolvashatja ezt a néhány sort. Jellegzetes az egész, a békés kommunistákra támadó „ellenforradalmárok” (decemberben), a kivégzés lehetetlensége, hiszen „szabad sajtó” volt, megírták volna (decemberben), a rendszer konszolidálása (decemberben).

Mi történt ekkor valójában? A széls?jobboldalisággal talán nehezen billogozható Magyar Narancs cikkéb?l idézek:

„A Kádár-kormánynak nem ez volt az egyetlen, úgynevezett >vörös zászlós< demonstrációja, amelyet a szovjet invázió segítségével hatalomra jutott új vezetés melletti kommunista kiállás, a lakosság megfenyegetése jegyében szervezett. Céljuk >els?sorban a lakosság provokálása volt< – állapította meg az Igazságügy-minisztérium Kahler Frigyes-féle Tényfeltáró Bizottsága 1993-ban – [írta Seres László](). *– Egy nappal el?tte ülésezik a Katonai Tanács, ahol >Ugrai ezredes bajtárs< közli: >a fehérterror ellen háromszoros vörösterrort kell alkalmazni<, >Csémi alezredes bajtárs< szerint pedig*

> *>egy kis csinnadrattát kellene nekünk is csinálni (…), kímélet nélkül likvidálni kell a lövöldöz?ket<.*

Kezdetét veszi a kádári megtorlás legsúlyosabb id?szaka, a >vörös zászlós< provokátorok >lényegében tömeggyilkosságra törekedtek< – írta a Deport ´56 az átvilágító bíráknak. >Különböz? helyekr?l sorozatos lövéseket lehetett hallani, a tömeg különböz? irányban megindult, a lövöldözés tovább tartott, hogy kit l?ttek, azt azonban nem tudjuk< – jelentette december 6-án a Nyugati környékér?l Számel Lajos és Mág Bertalan rend?r ?rnagy. >Feldörögtek a karhatalmisták fegyverei< – emlékszik vissza a bevetésre a már említett Csémi Károly nyugállományú vezérezredes a Berecz János szerkesztette Visszaemlékezések 1956 cím? kötetben. A Kahler-bizottság (egy Berki Mihály nyugállományú vezér?rnagy által idézett katonai jelentésre hivatkozva) megállapította:

> *a pufajkásokon kívül a szovjet páncélosok is tüzet nyitottak, majd öt személyt minden vizsgálat nélkül a helyszínen tarkón l?ttek<.”*

Horn szerencséjére nem maradt fenn az az irat, amely bizonyítaná, hogy már akkor is pufajkásként volt ott. Ezért simán elfogadta a bíróság (amely amúgy végül lezárta az egész ügyet…) azt az érvelést, hogy ? csak tüntetett. A továbbiakban is a Magyar Narancs cikkét citálom: *„>A BM és a HM is szervezett ilyen alakulatokat. Ha Horn Gyula már novemberben tagja volt egy karhatalmista szervezetnek, akkor az a HM alá tartozott< – mondta a Narancsnak az 1956-os Intézet kutatója, Germuska Pál, aki* ***kizártnak tartja Horn ügyvédjének, dr. Czeglédi Lászlónak*** *azt a korábbi, sajtóban megjelent állítását, hogy Horn annak idején csak >baloldali szimpatizánsként< vett részt egy baloldali tüntetésen.”*

Mit jelenthet ez?

Azt, hogy Horn ügyvédje szerint még baloldali szimpatizásként volt ott, így talán ezt fejlesztették tovább az egy fokkal hihet?bb pénzügyminiszteri alkalmazotti verzióra.

A kádári megtorlással (a Horn-féle konszolidációval) kapcsolatban csak ajánlani tudom korábbi két cikkünket: *A „jó*

Kádár” a forradalmárokról: Körmenetben kell ?ket kivégezni és *Kádár kevesellte a halálos ítéleteket, pedig népbírái mindent megtettek.*
Bátyja állítólagos meggyilkolása az “ellenforradalmárok” által

Az sem véletlen, hogy Horn már a belépésére is érdekes legendával szolgált. Több m?ben arra utalt, hogy bátyja sorsa miatt hozta meg a végs? döntést, öltötte fel a pufajkát. E szerint testvérét szintén decemberben (!) támadták meg az ellenforradalmárok, majd (magától Horntól idézek): *„… a Népligetbe vitték. Ott akasztották fel, el?tte darabolták, és mindent csináltak vele.”* Miel?tt elborzadnánk, a valóság prózaibb: az iratok szerint egyszer?en elgázolták. Jellemz?, hogy Horn történetét **még Eörsi László is teljes képtelenségnek tartotta**, de a korszak nála függetlenebbnek nevezhet? kutatója, Germuska Pál szerint **sem szerepel sehol sem a neve** a vonatkozó iratokban. A szakért?k egyet értenek abban, hogy ha ez az eset valóban megtörtént volna, abból hatalmas per lett volna – f?leg, hogy ehhez hasonló eseményeket találtak ki akkoriban tömegével –. De még különösebb, hogy egy irat szerint kés?bb egészen mások „lettek” a „gyilkosok”. És akkor most ne is menjünk vissza addig, hogy a cikkem elején idézett elvtárs szerint Horn testvére halála miatt lett olyan kemény.
“Harcos” színre lépett – a bátyját ekkor már a szovjetek ölték meg?

Kés?bb, 1959-ben Hornt a Pénzügyminisztériumból a Külügyminisztérium szovjet osztályára helyezték, 1961-t?l a szófiai, 1963-tól a belgrádi **magyar nagykövetség attaséja volt. Hálózat rovatunk olvasói pontosan tudják, mit jelentett ez**. Azt is, hogy pontosan az ilyen megbízható elvtársak kerülhettek ilyen helyekre. Ungváry Krisztián könyvének köszönhet?en Horn érintettségére irat is van. E szerint Horn **„Harcos” fed?néven dolgozott a kémelhárításnak**, amely diplomáciai szolgálat alatt szervezte be a pufajkás tisztvisel?t. Hornról egy másik ügynök, Petrán János jelentéseib?l szerezhetünk tudomást. „Pétervári” 1963-ban a szófiai magyar követség tanácsosa volt, és 1963. április 10-én jelentett tartóinak arról, hogy Hornt, aki abban az id?ben a követség párttitkára és gazdaságpolitikai titkár volt, egy amerikai diplomata megkörnyékezte.

„Pétervári” arról számolt be tartóinak, hogy Hornról az a hír terjedt el diplomáciai körökben, hogy Géza bátyját „a szovjetek nyírták ki 1956-ban”. Állítólag ezért bíztak meg benne az amerikaiak. Ez volt a “csali”.

Szürreális történet, igaz? Horn szerint a bátyját az ellenforradalmárok ölték meg, de Bulgáriában az amerikaiknak tálalva hasznosabban csengett, ha a szovjetek támadásáról volt szó. Érthet? cinizmussal hadd tegyem hozzá: a Rajk-per idején nyilvn Titóék tették volna el láb alól… Nagyjából így hihetünk el bármit ebb?l a történetb?l. De jellemz? a hazugságokra, hogy Horn valamelyik védekezésében arról beszélt – err?l is Pünkösti írt –, hogy

október 26-tól nemzet?r is volt. *„Király Béla >katonája<, ám Király csak 31-én kapott megbízást a Nemzet?rség szervezésére – ezt többet Horn nem is említette.”*

Amikor 2015-ben átadták Horn szobrát az Európai Parlamentben, akkor Jean-Claude Juncker, az Európai Bizottság elnöke azt mondta: *„Kimagasló európai személyiség, büszkék lehetnek rá”*. Lelke rajta. Lezárásul még valami, közhellyé vált, hogy Hornt Európában a vasfüggöny átvágójaként tartják számon.

Nem tudjuk, hányan tudják külföldön, hogy az ismert kép valójában egy ócska színjáték volt, a szögesdrótot addigra már régen eltüntették, de kellett egy pózolás a világsajtónak. Még életének legismertebb fényképe is egy hazug mozzanatot örökít meg.

Mikor írja meg valaki Horn Gyula hiteles, mentegetést?l mentes, az amerikai-szovjet sakkjátszmára is kiterjed? élettörténetét?

Mez? Gábor - http://pestisracok.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló